

sagt, ikke i dette Dødblik. Det hedder fremdeles i Motiverne med Hensyn til det Omne, som jeg omtaler, at Kjøbenhavn indeslutter saa store Bærdier, at en Fjende ved at beslaglægge dem vilde lægge et større Tryk paa Regjeringen, end denne vilde kunne bære. Sville Bærdier, der herved sigtes til, siges ikke saa nøie, men jeg tror dog ikke at feile, naar jeg mener, at der ikke sigtes til saadanne Bærdier som kontante Kassebeholdninger eller Beholdninger af Bærdipapirer eller deslige, der jo ere saa særdeles let flyttelige. Snarere tror jeg ikke at feile i, at den meget ærede Krigsminister der har sigtet til det, som han i det Foredrag, med hvilket han ledsagede denne Sags Fremsettelse (Evidenden Sp. 175.), betegnede ved nationale Skatte. Af saadanne er Kjøbenhavn ganske vist mange. Vi have her ligeoverfor det kongelige Bibliothek, man kan nævne Thorvaldsens Museum, Rosenborg, og hvad disse indeholde og mange flere; men det bliver dog et Spørgsmaal, om Beslaglæggelsen af saadanne nationale Skatte af en Fjende, som eventuelt besatte Kjøbenhavn, vilde udøve et saadant Tryk paa Regjeringen, at den derved blev nødt til at falde til Jorde. Jeg tilstaar, at jeg ikke er istand til at forstaa, hvorledes man kan mene dette. Jeg kan forstaa, at dersom Kjøbenhavn blev udsat for en fjendtlig Ild, vilde saadanne Skatte kunne gaa tilgrunde; de vilde kunne ødelægges paa en saadan Maade, at de for altid vilde være tabte. Naar Kjøbenhavn derimod som en aaben By besættes af en Fjende, vilde man vel kunne tænke sig, at saadanne nationale Skatte bleve bortførte til et fremmed Land, men Udsigten til at faae den tilbage ved engang at føre dem hertil igjen, maatte dog vel siges at være større, naar de vedbleve at eksistere, end naar de fuldstændig vare blevne tilintetgjorte. Der tales fremdeles — det var i den høitærede Krigsministers af mig oftere betegnede Foredrag — om, at Kjøbenhavn er Regjeringens Sæde og skal være Regjeringens Sæde, og altsaa ogsaa allerede af den Grund bliver Kjøbenhavn den vigtigste Del af Landet. Hvor var den tydske Regjeringens Sæde under den fransk-tydske Krig. Jeg antager, at det omtrent var der, hvor Keiser Wilhelm og Fyrst Bismarck til enhver Tid befandt sig. Jeg veed ikke, hvorfor man skulde gjøre en forskjellig Betragtning i saa Henseende gjældende for vort Lands Bedkommende. Der nævnes endnu, at der i Kjøbenhavn — det staar i Motiverne til Lovforslaget, Tillæg A. Sp. 1671^a findes eller vil findes under en eventuel Beleiring af Byen en Mængde personelle og materielle Resourcer, som i høi Grad vilde komme Forsvaret tilgode. De personelle og materielle Resourcer, der her sigtes til, ere ikke nøiere udviklede og kan vel neppe heller engang siges at være nærmere antydet. Jeg har ikke kunnet danne mig den Forestilling, at de perso-

nelle og materielle Resourcer i Kjøbenhavn skulde være af en saadan Bestaafenhed, at de her i en saa væsentlig Grad kunde komme Forsvaret tilgode, tvertimod. Naar man vil tale om de materielle Resourcer, tror jeg, — det forekommer idetmindste mig — at man ikke kan se bort fra, at en By og i Særdeleshed maasse en stor By i Grunden ikke kan leve en Dag ved Hjælp af sine egne materielle Resourcer, men bestandig maa have saadanne tilførte udefra. En By som Kjøbenhavn trænger til en daglig Proviantering, til en daglig Forsyning paa mange Maader udenfra. Den er ikke selv de Resourcer, som i saa Henseende ere tilstrækkelige til dens Liv. Og besætter en Fjende en aaben By som Kjøbenhavn, ja da er det muligt, at der i Magasinerne hersteds kan findes ophobet forskjellige ikke ubetydelige Mængder af Levnetsmidler; men jeg tror, at man i det Hele taget er berettiget til at sige, at en Fjende langt lettere og langt bekvemmere kan finde sit Underhold i en frugtbar Landsdel, end han kan finde det i en By. Tænk vi os en frugtbar Landsdel af Danmark besat af Fjenden, vil der være Meget, der kan tjene ham til Underhold, Korn, Kvæg osv., som ikke paa den Maade eller i den Udstrækning findes i Kjøbenhavn; men hvoraf Kjøbenhavn for selv at eksistere daglig saa at sige, i det Mindste i Fredstid, maa hente sine Resourcer udefra. Det var omtrent de Momenter, der af den høitærede Krigsminister dels i Motiverne til Lovforslaget og dels i hans Foredrag ved dets Fremsettelse, ere blevne anførte mod den Anskuelse, jeg har omtalt. Jeg vender tilbage til at sige, at jeg fuldstændig erkjender, at det ikke har været den høitærede Krigsministers Hensigt udtømmende at behandle denne Sag, men jeg tilføjer, at jeg beklager, at det ikke er sket. Det forekommer mig, at Sagen er saa vigtig, at den nok kunde fortjene en udtømmende Behandling. Det blev nævnt af et æret Medlem, som tidligere har havt Ordet, nemlig det ærede Medlem for Randers (N. F. Jensen), at det aabne Kjøbenhavn vilde lide mere ved en fjendtlig Besættelse end det befæstede Kjøbenhavn. Jeg tør ikke paastaa, at Ordene seldt netop saaledes; jeg har ikke havt Leilighed til at gjennemlæse det ærede Medlems Foredrag, men jeg noterede dengang hans Ytringer. Jeg tror derfor ganske vist, at det var Tæntegangen. Jeg vil hertil sige, at den Paastand ikke stemmer overens med, hvad vistnok flere af os, som ere Medlemmer af dette Thing, have erfaret, idet vi have havt Leilighed til at være tilstede i Byer, og idet vi har boet i Byer, som i tidligere Krige ere blevne besatte af Fjenden. Naar en Fjende besætter en aaben By, det viser vor Erfaring os, paalægger han Byen maasse en betydelig Indkvarteringsbyrde. Han kan gaa videre; han kan udskrive en større eller mindre, maasse en meget trykkende Skat i den By, han har besat; men